

1 NOVEMBER 1923

No. 21

28e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Indien wij zeggen dat wij geene zonde hebben, zoo verleiden wij
onzelfen en de waarheid is in ons niet.

1 Joh. 1 : 8.

ZALIGHEID OF VERDOEMENIS.

DOOR CHAS. S. HYDE.

Het zenden van een profeet door God in deze laatste bedeeing, een man, die niet alleen de toekomst voorzag en voorspelde, maar de Heilige Schriften verklaarde volgens de ware beteekenis, heeft veel gedaan om het menschelijk verstand te verlichten en vele van de onjuiste ideeën over godsdienst en de belooningen en straffen, die in de christelijke kerken bestonden ten tijde van zijn geboorte, op te helderen.

Eén van de heerschende wanbegrippen van de christelijke wereld is de opvatting die zij heeft over den toestand van den mensch na den dood. Diegenen, die goed gedaan hebben, zoo luidt de belijdenis van de hervormde kerk, zullen het eeuwige leven, den hemel, beërven. Zij die het kwade gedaan hebben, zullen in het eeuwige vuur, de hel, geworpen worden. Volgens deze leerstelling bestaan er maar twee plaatsen in het groote hiernamaals. Deze theorie wordt duidelijk uiteengezet in het volgende uittreksel, hetwelk uit B. H. Roberts' „The Prophet Teacher” genomen is:

„Van de beschrijving die wij hebben van den hemel, is het een geheimzinnige, onbepaalde staat, „genoten” ergens buiten de grenzen van tijd en ruimte waar de heiligen een woonplaats verkrijgen, terwijl de hel een zeer bepaalde plaats schijnt te zijn met zeer bepaalde en zeer heete toestanden, die de macht bezitten om eeuwigdurend te verblijven. Tijd moge komen en tijd moge gaan, maar deze foltering gaat onverminderd voor altoos voort. Als men

den hemel verwierf, zelfs als men maar juist goed genoeg waart voor deze plaats, kwam men, zonder onderscheid, in het volle bezit van alle onuitsprekelijke vreugden en ontving ze in gelijke mate als de engelen en de heiligste der heiligen. Als men den hemel miste, zelfs al was het maar op het kantje af, werd men verdoemd tot eeuwigdurende foltering tezamen met de meest verdorvenen en de slechtste der duivelen, zonder dat verlossing mogelijk was."

Het is gemakkelijk de vrees te verstaan, die zich in het hart van den geloovige bevindt en de onzekerheid die zijn verstand binnentreedt, is licht te begrijpen, als hem zulk een bestaan in het hiernamaals geleerd wordt. Hij zal zonder twijfel zich geduriglijk afvragen of hij juist goed genoeg zal zijn om in dien staat van onuitsprekelijke vreugden, waar de engelen en heiligen verkeerden, binnen te treden. Anderen onbekwaam zijnde om hun goed oordeel en gezond verstand met een idee van dien aard te vereenigen, ontkennen het bestaan van een Opperwezen en vervolgen hun weg met een meer verlicht gemoed.

In het midden van al deze verwarring en onzekerheid, sprak de Grootte Ontwerper van het plan van zaligheid van den hemel, van de plaats zelve waar de predikers zoo bitter weinig van weten, en openbaarde aan Zijn profet de „verborgenheden" van het Koninkrijk der Hemelen. Nu zijn de woorden, die de Meester uitte: „In het huis mijns Vaders zijn vele woningen", duidelijk te begrijpen en Paulus' beschrijving van de opstanding wordt klaarder, want over de opstanding lezen wij:

„En daar zijn hemelsche lichamen en daar zijn aardsche lichamen, maar eene andere is de heerlijkheid der hemelsche en eene andere der aardsche."

„Eene andere is de heerlijkheid der zon, en eene andere de heerlijkheid der maan, en eene andere is de heerlijkheid der sterren; want de ééne ster verschilt in heerlijkheid van de andere ster."

„Alzoo zal ook de opstanding der dooden zijn."

Zoo er zijn vele heerlijkheden of toestanden hiernamaals en niet slechts twee. De grootste heerlijkheid wordt bij de zon, en een mindere heerlijkheid bij de maan en een nog mindere heerlijkheid bij de sterren in het uitpansel vergeleken. Maar zelfs de sterren verschillen in heerlijkheid en glans, zoo in deze minste heerlijkheid zijn vele graden en trappen. En alzoo zal de opstanding en oordeel der dooden zijn.

Als men met een begrijpelijk verstand, n.l. een verstand verlicht door de gave des Heiligen Geestes, de schoonheden van dit wonderbaar plan van God leest en dan aanschouwt hoe ver de geleerde onderwijzers van het moderne christendom verwijderd zijn van de waarheid, vraagt men bijna de vraag, die de Heiland aan Nicodemus stelde: „Zijt gij leeraren Israëls, en weet gij deze dingen niet?"

Maar wie zullen deze verschillende heerlijkheden beërven? Laten

de woorden des Heeren aan Zijn profet deze vraag beantwoorden:

„En wederom, wij geven getuigenis, want wij zagen en hoorden, en dit is het getuigenis van het Evangelie van Christus, aangaande hen die in de opstanding der rechtvaardigen voortkomen;

Die zijn het die het getuigenis van Jezus ontvingen, en in Zijnen naam geloofden en gedoopt werden volgens de wijze van Zijne begrafenis; zijnde in het water in Zijnen naam begraven, en dit overeenkomstig het gebod dat Hij gegeven heeft!

Dat zij door het houden van Zijne geboden van al hunne zonden gewassen en gereinigd mochten worden, en den Heiligen Geest ontvangen door het opleggen der handen van hem die tot deze macht verordineerd en verzegeld is.

En die door geloof overwinnen, en verzegeld worden door den Heiligen Geest der belofte, welke de Vader uitstort op allen die rechtvaardig en getrouw zijn.

Die zijn het, welke de Kerk van den Eerstgeborene zijn.

Die zijn het, in wier handen de Vader alle dingen gegeven heeft;

Die zijn het, welke Priesters en Koningen zijn, welke van Zijne volheid en van Zijne heerlijkheid ontvangen hebben.

En Priesters des Allerhoogsten zijn, naar de orde van Melchizedek, welke naar de orde van Henoch was, welke naar de orde van den Eeniggeborenen Zoon was;

Daarom, gelijk geschreven is, zij zijn Goden zelfs de zonen Gods;

Daarom zijn alle dingen hunner, hetzij leven of dood, of tegenwoordige of toekomstige, allen zijn hunner en zij zijn van Christus en Christus is van God;

En zij zullen alle dingen overwinnen;

Daarom laat niemand in den mensch roemen, maar laat hem liever in God roemen, die alle vijanden onder Zijne voeten zal onderwerpen;

Deze zullen in de tegenwoordigheid van God en Zijnen Christus voor immer en altoos wonen.

Deze zijn het, die Hij met zich zal brengen wanneer Hij op de wolken des hemels zal komen, om over Zijn volk op de aarde te regeeren.

Deze zijn het die deel zullen hebben in de eerste opstanding.

Deze zijn het die zullen voortkomen in de opstanding der rechtvaardigen.

Deze zijn het die tot den berg Zion gekomen zijn, en tot de stad des levens des Gods, de hemelsche plaats, de allerheiligste.

Deze zijn het die tot een ontelbaar gezelschap van engelen gekomen zijn, tot de algemeene vergadering en Kerk van Henoch, en van den Eerstgeborene.

Deze zijn het wier namen in den hemel geschreven zijn, alwaar God en Christus de rechters van allen zijn.

Deze zijn het die rechtvaardige mannen zijn, volmaakt gemaakt

door Jezus den Middelaar van het nieuwe verbond, die deze volmaakte verzoening door het vergieten van Zijn eigen bloed bewerkte.

Deze zijn het wier lichamen celestiaal zijn, wier heerlijkheid die van de zon is, zelfs de heerlijkheid van God, de hoogste van allen, wier heerlijkheid bij de zon, als zinnebeeld, vergeleken wordt.

En wederom, wij zagen de terrestriale wereld, en ziet, deze zijn het die terreestriaal zijn, wier heerlijkheid verschilt van die der Kerk des Eerstgeborenen, die de volheid des Vaders ontvangen hebben, zooals de maan verschilt van de zon in het uitspansel.

Ziet, deze zijn het die zonder wet stierven,

En eveneens zij die de geesten der menschen zijn, in de gevangenis, die de Zoon bezocht, en tot wie Hij het Evangelie predikte, opdat zij geoordeeld mochten worden naar den mensch in het vleesch.

Die het getuigenis van Jezus niet ontvingen in het vleesch, maar naderhand.

Deze zijn het, die erbare menschen der aarde zijn, die door de bedriegerij der menschen verblind werden.

Deze zijn het die van Zijne heerlijkheid ontvangen, maar niet van Zijne volheid.

Deze zijn het die van de tegenwoordigheid des Zoons ontvangen, maar niet van de volheid des Vaders;

Daarom zijn zij terrestriale en niet celestiale lichamen, en verschillen in heerlijkheid, zooals de maan van de zon verschilt.

Deze zijn het, die in het getuigenis van Jezus niet kloekmoedig zijn; daarom verkrijgen zij niet de kroon in het koninkrijk van onzen God.

En nu dit is het einde van het visioen hetwelk wij van de terrestrialen zagen, hetwelk de Heere ons gebod te schrijven terwijl wij nog in den Geest waren.

En wederom, wij zagen de heerlijkheid van de telestialen, welke heerlijkheid minder is, zooals de heerlijkheid der sterren verschilt van die der maan in het uitspansel.

Deze zijn het, die niet het Evangelie van Christus, noch het getuigenis van Jezus ontvingen.

Deze zijn het die den Heiligen Geest niet verloochenen.

Deze zijn het, die ter helle nedergeworpen zijn.

Deze zijn het die niet van den duivel zullen verlost worden, tot op de laatste opstanding, totdat de Heere, zelf Christus het Lam, Zijn werk zal volcindigd hebben.

Deze zijn het die van Zijne volheid in de eeuwige wereld niet ontvangen, maar van den Heiligen Geest door de bediening der terrestrialen.

En de terrestrialen door de bediening der celestialen;

En de telestialen ontvangen het eveneens door de bediening van

engelen, die aangewezen zijn dienende geesten voor hen te zijn, want zij zullen erfgenamen der zaligheid zijn.

En aldus zagen wij in het hemelsche visioen de heerlijkheid van de telestialen, welke alle begrip te boven gaat.

En niemand weet het dan hij, aan wien God het geopenbaard heeft.

En aldus zagen wij de heerlijkheid der terrestrialen, welke in alle dingen de heerlijkheid der telestialen overtreft, zelfs in heerlijkheid, en in macht, en in kracht, en in heerschappij.

En aldus zagen wij de heerlijkheid der celestialen, welke in alle dingen overtreft — waar God, zelf de Vader, op Zijnen troon voor immer en altoos regeert.” (L. en V. afd. 76.)

Aldus zien wij dat de werken van den mensch zijn grade van heerlijkheid zal bepalen, en niet zoozeer den toestand van ellende waarin hij ontvangen zal worden. Alleen diegenen, die den naam van Christus op zich willen nemen en gedoopt zijn volgens Zijne begrafenis, n.l. gedoopt zijn door onderdompeling voor de vergiftenis van zonden en den Heiligen Geest door oplegging der handen ontvangen hebben en moedig volhard hebben in de getuigenis van Jezus en door een rechtvaardig leven zichzelve bereidden om celestiale lichamen te verkrijgen, zullen de celestiale heerlijkheid en van de tegenwoordigheid van den Vader en den Zoon ontvangen, terwijl anderen volgens hunne werken of getrouwheid beloond zullen worden met andere graden van heerlijkheid, zooals zij gemeld worden in de openbaring. Toch gaan alle heerlijkheden, zelfs de telestiale, het verstand van den mensch te boven, zoodat de vrees voor vuur en eindelooze foltering, van de harten van de leden van de ware Kerk van Christus verwijderd is en wij zien eer, heerlijkheid en onsterfelijkheid op alle kinderen van God in de een of andere grade van heerlijkheid, uitgezonderd de zonen des verderfs, die de eenigen zijn waarover de tweede dood macht heeft.

Waarlijk kunnen wij zeggen: „Wij danken u Heer voor profeten, ons tot leiding in deez' laatsten tijd” en voor het openbaren aan de kinderen der menschen, de waarheid aangaande het Koninkrijk der Hemelen.

DE LEERSTELLING VAN BEKEERING.

DOOR J. M. SJODAHL.

Bekeering is een der hoekstenen van de Kerk en het Koninkrijk van God. „Bekeert u!” is onder de eerste voorschriften van het Evangelie (Leer en Verb. 6 : 9; 18 : 15), dat volgt op het geloof in God en Zijn Woord, en dat den doop en de ontvangst van den

Heiligen Geest door oplegging der handen voorafgaat. Het Evangelie zelve wordt „het Evangelie van Bekeering” genoemd. (Leer en Verb. 13).

Bekeering bestaat uit twee noodzakelijke deelen: Eerstens, oprecht berouw over de begane zonden; tweedens, ernstig te besluiten het kwade na te laten. Het is een „verandering des geestes”, dat een volkomen verandering des gedrags voortbrengt, in zoover als het tegen Gods wil is geweest.

Paulus zegt: „Want de droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekeering tot zaligheid.” (II Cor. 7 : 10). De uitdrukking „droefheid naar God” geeft zooveel te kennen, dat er meer dan één rede voor droefheid over de zonde kan zijn. En dat is waar. Iemand kan spijt over zijn verkeerde daden hebben, omdat hij ontdekt is geworden en de gevolgen zal hebben te dragen, in den vorm van een maatschappelijk uitsluiten, of wettelijke straf. Hij kan in wanhoop zijn en wroeging hebben, wanneer hij zijn verleden booze gedragslijn in het licht van de onvermijdelijke gevolgen overdenkt. Dit is één soort van droefheid. Doch het is niet de „droefheid naar God”, die de bekeering tot zaligheid volgt. Zoo de zondaar in zijn zonden nog behagen vindt, hoewel hij de straf vreest en zichzelf voor zijn dwaas gedrag veroordeelt, zijn wroeging moge erg zijn, het is niet de ware bekeering. Wij vinden een merkwaardig voorbeeld daarvan in het Boek van Mormon:

„Toen ik, Mormon, hun geweent en treuring en verdriet zag voor den Heere, begon mijn hart in mij verheugd te zijn, wetende de barmhartigheid en lankmoedigheid des Heeren; daarom veronderstelde ik dat hij hunner barmhartig wilde zijn, zoodat zij wederom een rechtvaardig volk zouden worden. Doch ziet, deze mijne blijdschap was tevergeefs, want hun droefheid was niet tot bekeering, omreden de goedheid Gods, maar het was meer het berouw der verdoemden, omdat de Heere hun niet wilde toestaan om geluk te zoeken in de zonde.” (Mormon 2 : 12, 13). Dit is droefheid zonder bekeering.

De droefheid naar God is gansch anders. Het is oprecht berouw van den zondaar, omdat hij aan zijn Hemelschen Vader ongehoorzaam is geweest en Zijne geboden heeft overtreden. Straf of belooning wordt geheel buiten beschouwing gelaten, uitgezonderd in zoover als de straf Gods afkeur van zondig gedrag en belooning, Zijn goedkeuring van rechtvaardig leven openbaart. Zij komt voort uit de liefde tot God, en haar eerste gevolg is de afkeer van de zonde op zichzelf, en de afschuw van het verontreinigen der ziel door omgang daarmede. Zulk een droefheid is het werk van den Heiligen Geest, wiens ambt is de wereld van de zonde te overtuigen (Joh. 16 : 8); dat wil zeggen, om den mensch te overtuigen dat hij door zijn ongeloof een gevallen, zondig schepsel is, in opstand tegen God, zijn Hemelschen Vader. Het is de gave Gods

(Hand. 5 : 31) en wordt gelijk alle geestelijke gaven, in geloof ontvangen.

Daar is in de Heilige Schrift geen treffender beeld van de droefheid naar God, welke het begin van bekeering is, dan dat hetwelk door de geschiedenis van Alma wordt gegeven. Deze getrouwe knecht des Heeren onder de oude inwoners van Amerika was eens, evenals Saul van Tarsen, een vervolger der Kerk. Evenals Saul werd hij door een heiligen boodschapper ontmoet, die hem voor zijn booze bemoeiingen bestrafte. Het gevolg was, zooals hij zijn zoon Helaman vertelt, dat „zijn ziel tot den hoogsten graad verontrust was” en „gemarteld” werd door al zijn zonden; „ja!” zegt hij, „ik herinnerde al mijn zonden en ongerechtigheden, waarvoor ik gefolterd werd met de pijnen der hel; ja, ik zag dat ik tegen mijn God gerebelleerd en Zijn heilige geboden niet gehouden had.” Gedurende drie dagen en nachten, zooals hij zich uitdrukt, werd hij gefolterd door de pijnen „eener verdoemde ziel”. In dezen toestand begaf hij zich in gebed en riep in zijn hart: „O Jezus, Gij Zoon van God, wees mij, die vervuld ben met gansch bittere gal en gebonden met de eeuwige ketenen des doods, genadig!” (Alma 36 : 6—18). Terwijl hij aldus biddende was, ontving hij vrede, vreugde en licht.

Zulke waren de ondervindingen van Alma, en dat zijn de ondervindingen van ieder, dien de Heilige Geest van zonde overtuigt. Niet allen mogen in zulk een graad als hij bedroefd zijn, doch allen zullen met den gruwel der zonde vervuld worden en tot God keeren voor zaligheid, want de Geest overtuigt den mensch van zonde, ten einde hem in gebed en ootmoed tot God te brengen.

Doch berouw is, als reeds is gezegd, slechts het begin van bekeering. Wanneer het echt is, wordt het gevolgd door een verlangen bij de bekeerde ziel, van niet meer te willen zondigen en een ernstig streven naar een nieuw rechtvaardig leven. Zooals Parley P. Pratt opmerkte: „Wat zou dit Evangelie voor het volk van allen tijd doen, als zij het als een volk wilde gehoorzamen? Hetzij het een buurtschap, dorp, stad, natie, een wereld of een millioen werelden ware, ik vraag wat zou het voor die buurtschap, dat dorp, die stad, die natie, wereld of werelden doen? Ik zal het u zeggen. Daar zou niet meer gestolen worden; daar zou niet meer gelogen worden; geen bedriegerij noch misleiding, noch voorbedachte breuk van beloften, verkeerde verhandelingen, afpersing, haat, wangunst of kwaadspreken zouden meer bestaan. ***

Gehoorzaamheid aan het Evangelie sluit bekeering in, dat niet meer of minder beteekent dan het afleggen van al ons verkeerde, en met het bedrijven daarvan op te houden. Onder het volk, dat het Evangelie gehoorzaamt, zou niet langer gevonden worden: overspelers, hoereerders, noch eenig ander kwaad, dat men opsommen kan.” (Journal of Discourses, deel 3, blz. 179.)

President Charles W. Penrose drukte dezelfde waarheid als volgt uit:

„De eerste vrucht van geloof in God en in Jezus Christus is bekeering van zonde, de overtreding van Zijn wet. Overtuiging van zonde komt door geloof in God en Zijn wet. Overtuiging van schuld leidt tot ootmoed, bekeering en gehoorzaamheid. Berouw over de zonde is op zichzelf geen bekeering, die niet alleen berouw over het verleden omvat, doch eveneens de hervorming voor de toekomst. Het besluit om zonde te verzaken.” (Stralen van Levend Licht, No. 3).

Berouw, dat geen ernstig streven om van de zonde af te keeren, voortbrengt, is den Heere werkelijk onaangenaam, zooals Hij door een der oude profeten aan Israël liet zeggen:

„Gij hebt Mij verlaten, spreekt de Heere, gij zijt achterwaarts gegaan: daarom zal ik Mijne hand tegen u uitstrekken en u verderen; Ik ben des berouwens moede geworden.” (Jer. 15 : 6). De beteekenis is: „Ik heb zoo dikwijls genade betoond als zij bekeering beloofden, dat ik het niet langer doen wil. Hun beloften zijn alle ledige woorden.”

(Wordt vervolgd.)

RIJMPREEKJES.

No. 25. De Zonsverduistering.

Toen 'k gistermiddag huiswaarts ging, was er een zonsverduistering: driekwart, dus onvolkomen. Maar merkbaar! Het gedempte licht verwekte een wondermooi gezicht: een land van sprookjesdroomen.

Zijn zonneplekjes op den grond in boomenschaduw doorgaans rond, nu waren 't sikkelbeeldjes. Het vogelspel was plots gestoord, geen muschje zelfs werd er gehoord: de eclips stilde al die keeltjes.

En 'k dacht hoe oudtijds, naar men zegt, twee legers, vaardig voor 't gevecht, vol schrik naar huis zich repten, toen (maar zij wisten 't niet) de maan plots voor de zonnelamp ging staan en 't daglicht onderschepte.

De wereld is vooruitgegaan: haast iedereen kan nu verstaan wat zon-eclipsen aanbrengt. Ze worden lang genoeg voorspeld, zoodat er niemand meer ontstelt als nacht-bij-dag de maan brengt.

Maar wat den oorlog aangaat, neen, daar zijn wij nog niet overheen in de ondermaansche sferen. De woorden: menschlijkheid en recht verstaan wij aardbewoners slecht, ze zijn zoo hard te leeren!

De wereld ging dus niet vooruit wat dät betreft: een haatgeluid wanklinkt door alle tijden. De haat vernielt, de liefde sticht — houdt moed, hebt lief, het haatrijk zwicht als we ons der liefde wijden.

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Leon C. Dalton.

W. Russell Monson.

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: C. ZAPPEY

Afscheidsgroet.

Als deze regelen door onze broeders en zusters gelezen worden, zal één van ons reeds thuis met geliefden vereenigd zijn, terwijl de ander zich op den grooten oceaan zal bevinden.

Het is met gemengde gevoelens dat wij deze woorden neder-schrijven, daar wij zooveel broeder- en zusterliefde hebben onder-vonden en ontvangen in het land, waar de Heere ons zond om Zijn Evangeliewoord bekend te maken, dat het ons hard viel om het volk, waaronder wij gearbeid hadden, te verlaten.

Wij hebben onze getuigenissen bij dag en bij nacht aan de in-woners van Nederland gegeven en onzen plicht volbracht, die God op onze schouders geplaatst had, n.l. om bekeering toe te roepen aan de menschenkinderen en met luide stemmen bekend te maken, dat Gods Kerk wederom op de aarde gevestigd is en de aloude weg, die tot het eeuwige leven leidt, bewandeld moet worden om in de tegenwoordigheid van den Vader terug te keeren. Velen hebben onze boodschap gehoord en niet aangenomen. Zij zullen niet gerechtvaardigd zijn in den dag des oordeels, als klein en groot voor den rechterstoel van God zullen moeten verschijnen.

Zijt overtuigd, broeders en zusters, dat wij uw weldaden, hulp, liefde en medewerking gewaardeerd hebben en wij bidden onzen Hemelschen Vader u te zegenen. Blijft standvastig in het verbond, hetwelk gij met uwen God sloot door het watergraf. Onder-steunt diegenen die over u geplaatst zijn en zijt naarstig in het volbrengen van uw plichten en in het onderhouden van de geboden. Blijft getrouw. Wat ook de tijden mogen brengen, her-innert dat zij die volharden tot het einde toe, het eeuwige leven deelachtig zullen worden. De tijd van de wederkomst van den Zoon van God is nabij en daarom

Hoewel beproeving kwellen mag,
Houdt stand gij heil'gen, in 't verbond;
Eërlang zal de verrijzensdag
Spreiden zijn levenslicht in 't rond.

Vaarwel, God zegene u! Uwe broeders in het Évangelie,

LEON C. WALLON. W. RUSSELL MONSON.

Verslag van de Groningsche Conferentie.

De Groningsche conferentie werd 13 en 14 October gehouden. Als gewoonlijk kwamen de president der zending en de zendelingen Zaterdagmiddag tezamen en hielden een leerrijke vergadering.

Zaterdagavond 8 uur werd er een ambtenaar- en ambtenaressen-vergadering gehouden, waarin de verslagen werden uitgebracht, die aantoonde, dat ook de Groningsche conferentie niet achter is in vooruitgang, vergeleken bij de andere conferentiën, maar onder het uitmuntende bestuur van conferentie-president Bowa de Vries steeds toeneemt. In deze vergadering spraken ouderlingen Walter R. White van Groningen en Clair E. Brown van Harlingen.

Zondagmorgen 10 uur werd geopend door het zingen van lied 170 door het zangkoor, hetwelk onder de goede leiding van broeder M. Baptist staat. Gebeden werd door ouderling Fred. van Wijnen van Leiden. Voortgezet door het zingen van lied 26 door het zangkoor. Conferentie-president Bowa de Vries verwelkomde de aanwezigen en besprak op zeer schoone wijze het voorbestaan en het plan gegeven door den Vader om in Zijn tegenwoordigheid terug te keeren.

Ouderlingen Heber G. Taylor van Meppel en Martinus Groen president der Arnhemsche conferentie, toonden duidelijk aan dat al geloof op beginselen van waarheid gegrondvest moeten zijn en dat als geloof op een onwaar beginsel gegrondvest is, het teleurstelling brengen zal inplaats van belooning. De vrije wil van den mensch werd besproken en het plan van zaligheid aangeduid als de eenige weg die tot God leidt.

Tusschen de sprekers zong het zangkoor lied 41.

Tot slot werd lied 149 gezongen, wederom door het zangkoor, en ouderling Morris B. Ashton van Zwolle eindigde door dankzegging.

„Hoog op der bergen kruin” was het lied, waarmede de namiddagvergadering werd geopend. Ouderling John Smeding van Groningen vroeg een zegen. „Hij stierf, de groote Redder stierf” werd nu gezongen. Het H. Avondmaal werd vervolgens bediend, waarna de autoriteiten der Kerk werden voorgesteld en op de gebruikelijke wijze ondersteund. Ouderlingen Morris B. Ashton van Zwolle en Richard van den Berg van Harlingen, waren de eerste sprekers. De verzoening, de opstanding, de onsterfelijkheid en het eeuwige leven, waren de onderwerpen, die door deze ouderlingen bekwaam behandeld werden.

De president der zending, Chas. S. Hyde, las Jesaja 59 : 1—4 en toonde aan, dat de hand des Heeren niet verkort en Zijn oor niet zwaar geworden is, maar dat Hij gewillig is te luisteren naar de gebeden van Zijn getrouwe heiligen en hen uit de toestanden van

de wereld te verlossen. Arm of rijk, het geheele menschdom heeft een kans om te komen en de beginselen van het eeuwige leven te ontvangen.

Er werd geëindigd door het zingen „Wij danken U Heer voor Profeten” en de dankzegging werd uitgesproken door ouderling Clair E. Brown van Harlingen.

De avondvergadering werd geopend door het zingen van lied 101. Een zegen werd door ouderling Fred. van Wijnen van Leiden afgesmeekt en lied 179 werd gezongen. Ouderlingen Johan J. de Brij, president van de Rotterdamsche conferentie en Johan Noorlander, conferentie-president van Amsterdam, bewezen op grond van Gods Woord de noodzakelijkheid van Apostelen en Profeten en beantwoordden de vraag, waarom wij naar deze aarde gezonden zijn. Met krachtige woorden werd er van de herstelling van het Evangelie getuigd.

President Hyde vergeleek het menschdom van vandaag met diegenen, die in de dagen van Paulus een altaar toegewijd hadden aan den onbekenden God. Spreker zeide, dat, gelijk Paulus den waren God aan de inwoners van Athene verkondigde, de Heiligen der Laatste Dagen den waren God aan de inwoners der aarde verklaren. Het menschdom wordt toegeroepen dat de Vader en de Zoon zichzelf hebben geopenbaard aan den jongeling Joseph Smith. Spreker verhief zijn stem tegen de aanhangers van kerken, die beeldendiensten leeren en die hun knieën buigen voor gesnedene beelden en vermaande denzulken om hun gouden, zilveren en steenen goden terzijde te zetten, en den God des Hemels aan te roepen, in wiens gelijkenis de mensch geschapen is.

Deze zoo druk bezochte en wel geslaagde conferentie werd geëindigd door het zingen van lied 9, waarna ouderling John Smeding van Groningen eindigde door dankzegging.

„HET WARE MORMONISME.”

Velen onzer lezers weten, dat onder bovenstaanden titel dit jaar een reeks opstellen verschijnt in „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, redactie J. Eigenhuis, Den Haag. De artikelen zijn van de hand van onzen medewerker Frank I. Kooyman te Salt Lake City, Utah, aan alle heiligen in Holland wél bekend. Met groote waardering volgt de redactie van „de Ster” deze reeks: de eerste eenigszins uitvoerige schets van het leven en de leer der heiligen (ouderling Kooyman schrijft Laterdaagsche heiligen) uit vertrouwbare bron in een niet-Mormoonsch blad in Nederland verschenen.

De reeks begon den 4den Jan. 1923 nadat de vrijzinnige redac-

teur van „E n h e i d” zelf een inleiding geschreven had (23 Nov. 1922), waarin hij opnam zijn vertaling van Joseph Smith's eigen verslag van het bezoek van den hemelbode Moroni en het te voorschijn komen van het Boek van Mormon.

Met blijdschap maken wij hiervan melding en nog aangenamer is het ons den Ster-lezers te kunnen mededeelen, dat een herdruk van „Het Ware Mormonisme, Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen” in den volgenden jaargang der „Ster” verschijnen zal. De titels van de alreeds in „E n h e i d” verschenen opstellen kunnen belangstellenden helpen een denkbeeld te vormen van de behandelde stof: De Stelling der Mormoonsche Kerk, Joseph Smith zelf aan het woord, Vervolging in Missouri, Verdrijving uit Missouri, Nederzetting in Nauvoo, Geheime Politie?, In de Carthage-gevangenis, Na den Dood van Joseph Smith, Pré-pionier Geschiedenis van Utah, Beproevingen, Valsche Geruchten, In het Teeken der Bijen, Leerstellingen. Onder het laatstgenoemde hoofdje verschijnt een bespreking van de 13 geloofsartikelen, een opstel over het Werk voor de Dooden en een over het Celestiale Huwelijk, waarop mogelijk nog andere korte schetsjes zullen volgen.

De artikelen zullen zeer geschikt zijn om onder vrienden en onderzoekers de waarheid van het zoogenaamde „Mormonisme” te verspreiden en vooroordeel te doen ophouden en wij raden de heiligen voor deze redenen aan, om zooveel mogelijk de exemplaren, waarin deze artikelen voorkomen, bekendheid te geven en ze onder niet-leden te verspreiden.

AFVAL.

Mosheim, in zijne „Kerkelijke Geschiedenis”, zegt van de tweede eeuw N. Chr.:

„De Christelijke Bisschoppen vermenigvuldigden Godsdienstplechtigheden met het doel om de Joden en Heidenen vriendelijker tegenover hen te stemmen.”

„Een groot gedeelte, derhalven, van de Christelijke voorschriften en instellingen kreeg, in deze eeuw, een zeker zweemsel van de heidensche verborgenheden”.

„De edele eenvoudigheid en verheven waardigheid van den christelijken godsdienst waren verloren of ten minste benadeeld, toen deze wijsgeeren de vrijheid namen hunne nieuwe leerstelsels daarmede te vereenigen en geloof en godvrucht onder de heerschappij van het menschelijke verstand te brengen.”

Van de derde eeuw zegt hij: „Alle de verhalen van deze eeuw bewijzen ons dat er een groote vermenigvuldiging van plech-

tigheden plaats vond. *** De doop werd openbaar bediend twee tijden in het jaar, aan de zoodanigen welke door eene lange voorbereiding en beproeving gegaan waren. * Niemand werd tot deze plechtigheid toegelaten voordat de duivelbezweerder, door schriklijke en dreigende belezingen, hun verklaard had vrij te zijn van den vorst der duisternis en tot den dienst van God geheiligd had."

Van de vierde eeuw schrijft hij:

„De Christelijke bisschopen voerden met slechts nietige veranderingen in den Christelijken godsdienst de plechtigheden en instellingen in, waarmede voorheen Grieken, Romeinen en andere volken, hunne godsdienstige eerbiedenis voor de verdichte godheden betoond hadden."

Van de vijfde eeuw wordt gezegd:

„De bijgeloovige denkbeelden en mensche-lijke uitvindingen door welke de godsdienst van tevoren veel verhinderd was, werden zeer grootelijks vermeerderd. De hulp van gestorvene Christenen werd ingeroepen met vurige gebeden door groote menigens, terwijl niemand opstond om zulke een verkeerden eeredienst te bestraffen of tegen te gaan." *** „De geheele Christelijke Kerk was in deze eeuw met deze schandelijke verzinsels overstelpt."

Van de zesde eeuw zegt hij:

„De grenzen van de oorspronkelijke eenvoudigheid en waarheid eens overschreden zijnde, werd den toestand van godsdienst slimmer, en het aantal der onreine en bijgeloovige bijvoegselen tot de leer van Christus is onbeschrijfelijk."

„Gedurende deze (de zevende) eeuw lag de ware godsdienst begraven onder een massa zinlooze ongerijmdheden en was niet in staat haar hoofd te verheffen. De vroegere Christenen aanbaden enkel God en Zijn Zoon, maar deze zogenaaamde Christenen in deze eeuw aanbaden het hout van een kruis, de beelden van heilige mannen en beenderen van twijfelachtigen oorsprong."

En zoo kunnen door latere eeuwen afwijkingen van het ware geloof en bewijzen van een volkomen afval opgespoord worden. En sommige van de verstandigste en oprechte godsdienstbelijders van de pas vervlogen eeuwen hebben niet alleen ontdekt, maar zijn vrij genoeg geweest den afvalligen toestand van het Christendom te erkennen.

Mijnheer Wesley vermeld, dat de reden waarom de gaven niet langer in de kerk zijn, „is omrede de liefde van velen zal v e r k o u d e n en de Christenen wederom in heidenen veranderd waren en alleen een doode vorm overbleef. (Zie Vol. I, Sermon 94)

Smit's Bijbelwoordenboek (bladz. 163) zegt insgelijks: „Wij moeten niet verwachten de kerk der heilige schriften werkelijk te zien bestaan in hare volmaaktheid op aarde. Zij kan niet volmaakt gevonden worden in de samengevoegde overblijfselen van het Christendom, of nog minder in eenige van deze overblijfselen.”

Dr. Adam Clark, in zijne aantekeningen (pag. 452) over het 4e hoofdstuk van de Efeziërs, zegt: „Alle deze ambtenaren, en de giften en gaven op hun bevestigd, waren noodig geoordeeld door het Groote Hoofd van de kerk, voor hare geheele onderwijzing in de belangrijke leeringen van het Christendom. Dezelfde ambtenaren en gaven zijn noodigen God geeft ze, maar zij weten hunne plaatsen niet”.

Roger Williams weigerde zijn ambt als leeraar over de oudste doopsgezinde kerk in Amerika voort te zetten op grond, dat er „geen regelmatige gevestigde kerk op aarde was, noch eenig persoon die geautoriseerd was eenige kerkverordening te bedienen; noch kan zulks zijn, totdat nieuwe apostelen gezonden zijn door het Groote Hoofd van de kerk voor Wiens komst ik wachtende ben”. (Zie „Picturesque America”, pag. 502). „Tot die groote en merkwaardige dag des Heeren komt kunnen wij niet, volgens het profetische woord, eene algemeene terugkomst verwachten van het oorspronkelijke Evangelie, of eene algemeene herstelling van het koninkrijk van God, in haren oorspronkelijken vorm”. (Christianity Restored”. Alex. Campbell. Pag. 181).

Van over den Oceaan.

Salt Lake City, Utah, U.S.A.

Waarde Broeders en Zusters,

Daar het mij onmogelijk is om aan alle bekenden een schrijven te richten, zoo betuig ik mijn hartelijken dank aan alle zendelingen en leden der Rotterdamsche gemeente en vooral aan den president der zending voor den goeden raad en christelijken steun en opbouw, die aan mijn vrouw en kinderen gegeven zijn gedurende de moeilijke weken in Holland doorgemaakt, door middel van ons geliefd tijdschrift.

Wij zijn verheugd om vereenigd in Zion te zijn en wij getuigen dat het waarlijk het land is door God terzijde gesteld voor de verzameling van Zijn volk. Ons verlangen is om voorwaarts te gaan en de geboden te onderhouden, die de God des hemels aan Zijn kinderen gegeven heeft.

Broeders en zusters, blijft getrouw aan het verbond, hetwelk gij aan het watergraf gesloten hebt en God zal u zegenen en nabij zijn.

Met vele groeten, uw broeder en zuster in Christus,

I. VAN KATWIJK en Echtgenoot.
237 J. Street,
Salt Lake City, Utah.
U.S.A.

Seaucus, N.-Y., U.S.A.

Geliefde Broeders en Zusters,

Het is ongeveer 10 maanden geleden dat ik Holland met al zijn toegenegen- en lieflijkheid, het land bevoorrecht om God's dienst-knechten te herbergen, verliet. Alhoewel nog niet in de toppen der bergen, kan men toch reeds gevoelen in Zion, het land van Gods volk, te zijn.

Nogmaals wil ik door middel van „De Ster” mijn getuigenis geven van de waarachtigheid van het Evangelie. Ik weet in den grond van mijn hart, dat het Evangelie, hetwelk verkondigd wordt door de zogenaamde Mormonen, de eenige waarachtige leer is, waardoor men kan terugkeeren in de tegenwoordigheid van God den Vader. Het Evangelie is mijn leven en ik hoop en bid voor standvastigheid tot aan het einde.

Dat de Heere u, mijne broeders en zusters, zeg'ne, is de bede van uw broeder in de waarheid,

JOHAN F. KIKKERT.
Seaucus, N.-Y., U.S.A.

Uit ons eigen Zendingsveld.

We ontvingen een schrijven van ouderling Heber G. Taylor, die, tezamen met ouderling Kenneth M. Cannon, in Meppel geplaatst is, om daar ter plaatse met het werk een begin te maken. Met veel enthousiasme, hetwelk op zulk een duidelijke wijze den lust aantoonde, die beide ouderlingen bezielde, schrijft ouderling Taylor o.a. het volgende:

„Om met kracht aan de inwoners van Meppel de goddelijkheid van het Evangelie bekend te maken, hielden wij Vrijdag 19 October een speciale vergadering. Strooibiljetten waren aan bijna ieder huis in de stad bezorgd en de resultaten waren voorwaar wonderbaar. Niettegenstaande het feit, dat in twee van de voornaamste kerken van de stad dien avond concerten werden gegeven, was de zaal meer dan gevuld en velen waren niet bij machte staarplaatsen te bekomen. Welgekozen onderwerpen werden besproken door conferentie-president Bowa de Vries, ouderling

Morris B. Ashton en mijzelve. Ouderling Cannon eindigde door dankzegging. De geest des Heeren was in ruime mate tegenwoordig en alle aanwezigen verlieten zeer voldaan de vergadering. Deze bijeenkomst heeft zonder twijfel veel gedaan om succes aan de nieuwe gemeente Meppel te bezorgen."

Ontslagen.

Ouderlingen Leon C. Walton en W. Russell Monson zijn eervol van hun werkzaamheden in de Nederlandsche Zending ontslagen.

Ouderling Walton arbeidde gedurende zijn zending in Arnhem, Den Helder en Rotterdam. Hij presideerde in Den Helder over de gemeente.

Ouderling Monson was in Leiden, Rotterdam, Den Haag en Utrecht werkzaam. In laatstgenoemde stad vervulde hij het ambt van gemeente-president.

Conferentie-Aankondiging.

De groote Arnheemsche conferentie zal 18 November gehouden worden.

Groote openbare vergadering Zondagmorgen 10 uur en des avonds 7 uur in het Centraal-gebouw aan de Bakkerstraat.

Een vergadering voor de leden der Kerk zal des namiddags half drie in het lokaal aan de Emmastraat gehouden worden.

Zendingen-vergadering Zaterdagnamiddag 3 uur.

KOMT ALLEN!!!

OORSPRONG VAN DE „GEREORGANISEERDE KERK"

Het vervolg van den Oorsprong van de „Gereorganiseerde Kerk" zal in de volgende „Ster" gevonden kunnen worden.

INHOUD.

Zaligheid of Verdoemenis	blz. 317		„Het ware Mormonisme"	blz. 327
De leerstelling van bekeering	321		Afval	328
Rijmpreekjes	324		Van over den Oceaan	330
Afscheidsgroet	325		Uit ons eigen Zendingveld	331
Verslag van de Groningsche			Ontslagen	332
Conferentie	326		Conferentie-Aankondiging	332

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.